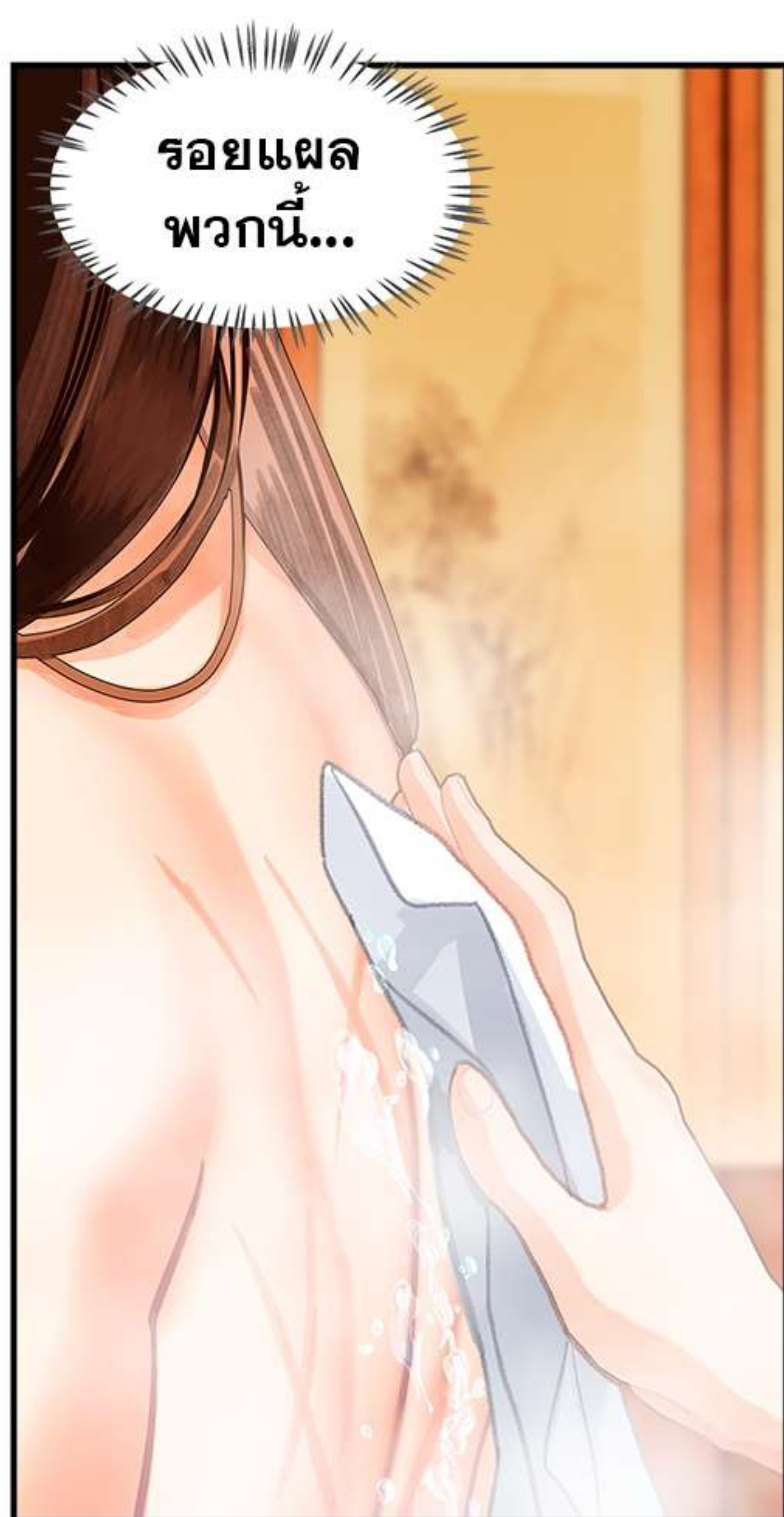
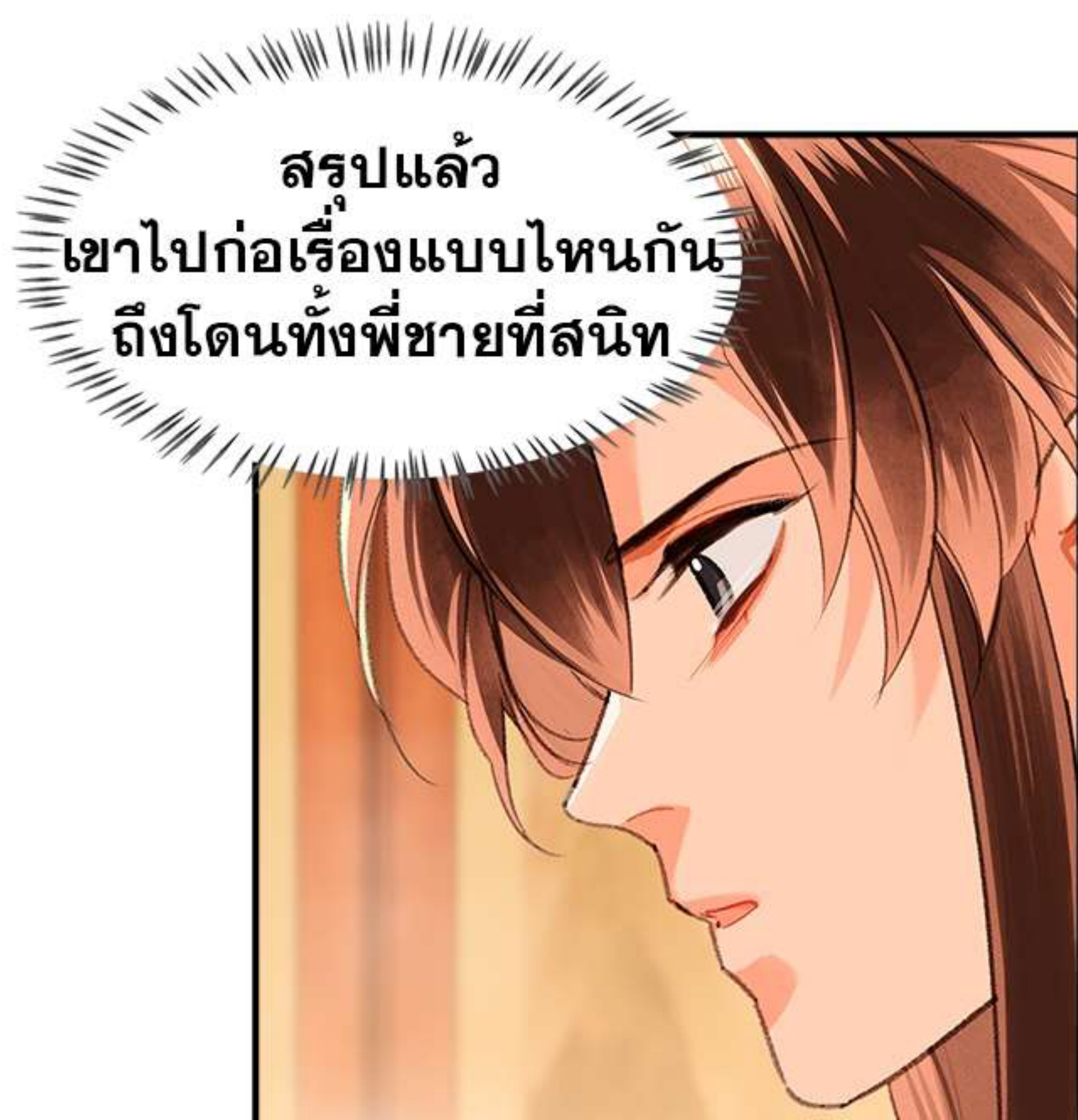

รอยแผล
พวกนี้...

สรูปแล้ว
เขาไปก่อเรื่องแบบไหนกัน
ถึงโดนทั้งพี่ชายที่สนิท

กับท่านอาที่
ภูมิใจในตัวเขามาตลอด
ถึงกับลงมืออย่างโหดเหี้ยม
กับเขาเช่นนี้

ไหนจะตรานาบ
จากตระกูลเวินแห่งฉีซาน
ที่ข้าเองก็จำไม่ได้อีก

เรื่องแบบนี้

หากเขา
ไม่ยอมพูด

ข้าเองก็

ไม่อยากถาม

ที่มอมเขารวันนี้
ก็เพราะอยากถามว่า

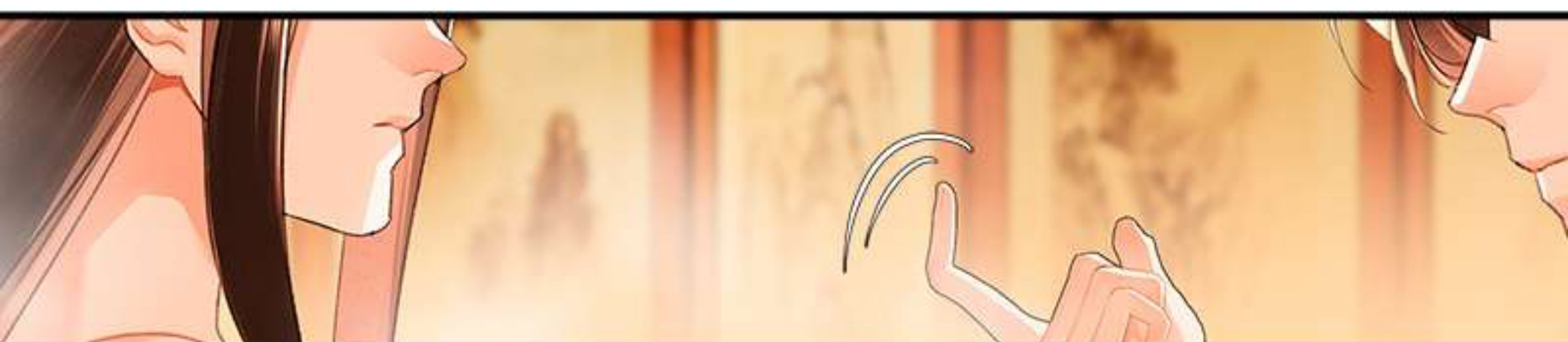
หานกวงจวิน
แท้จริงแล้วเจ้าคิด
เช่นไรกับข้า?

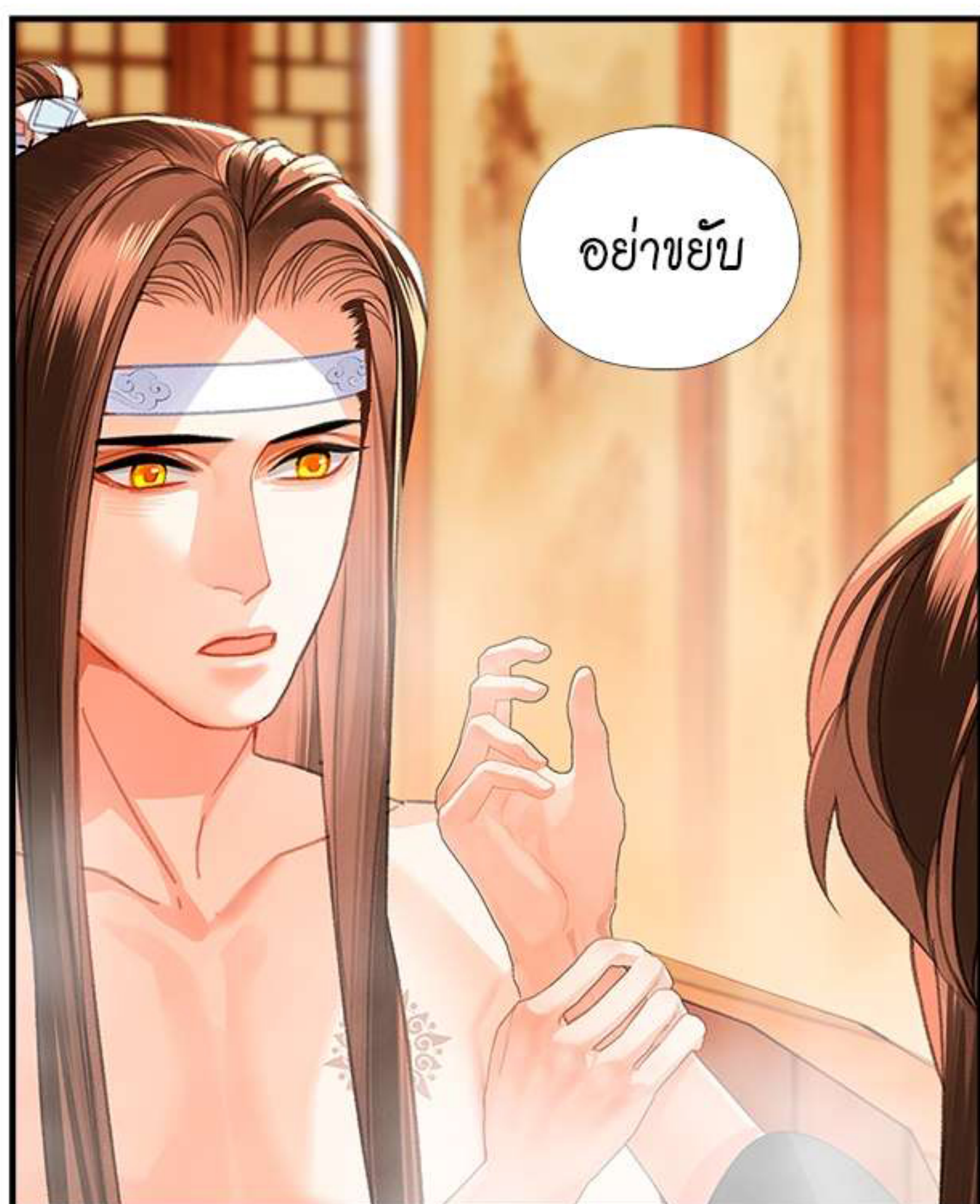

พอจะถามที่ไร
ข้าก็...

ช่างมัน

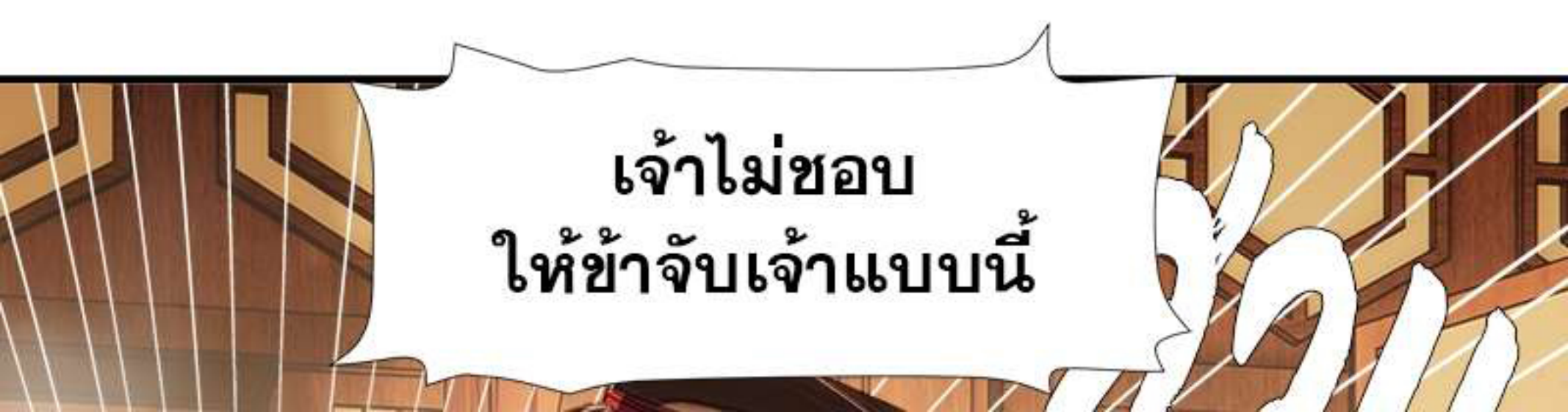

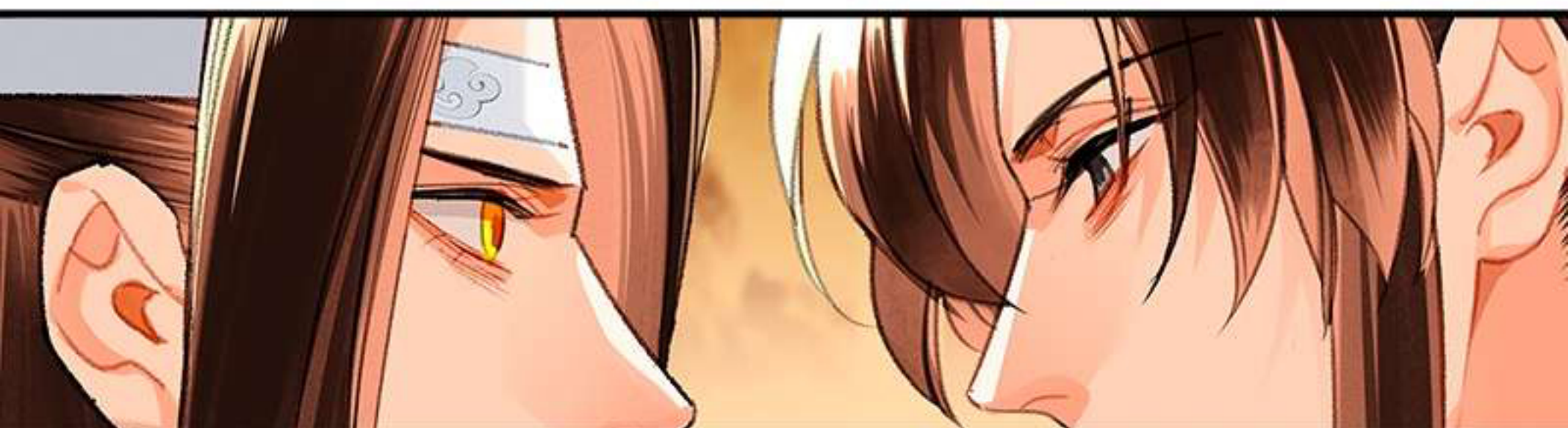

อ๊ะ!

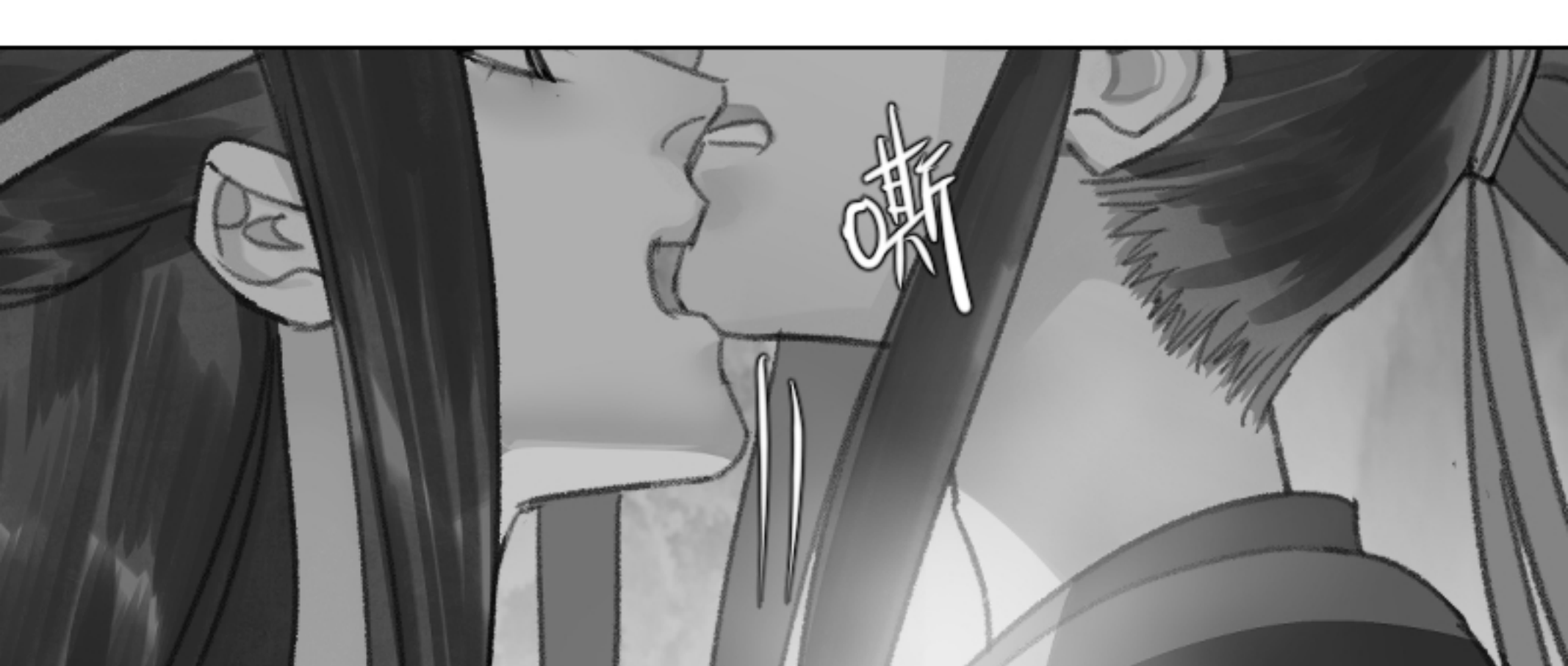
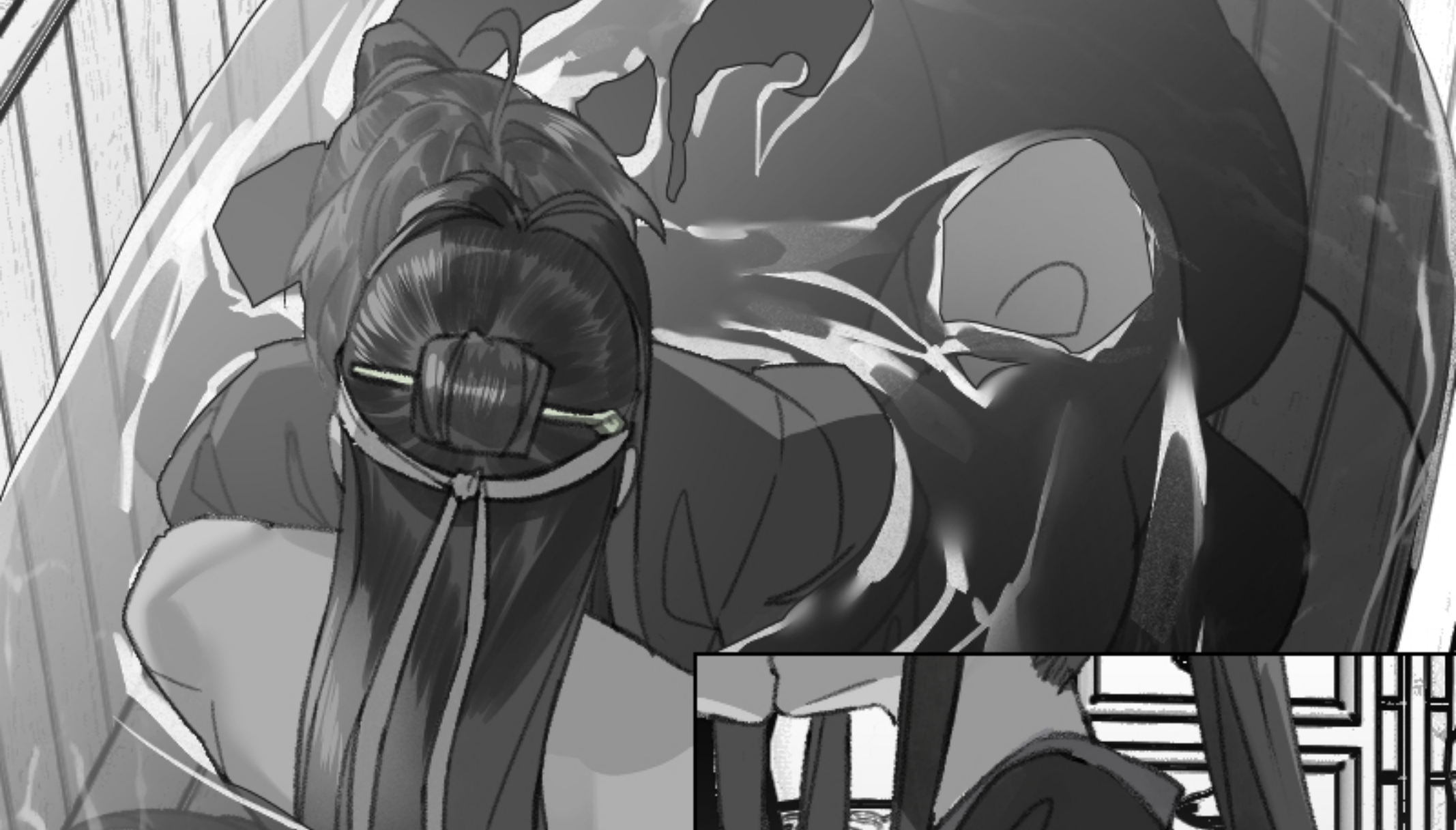
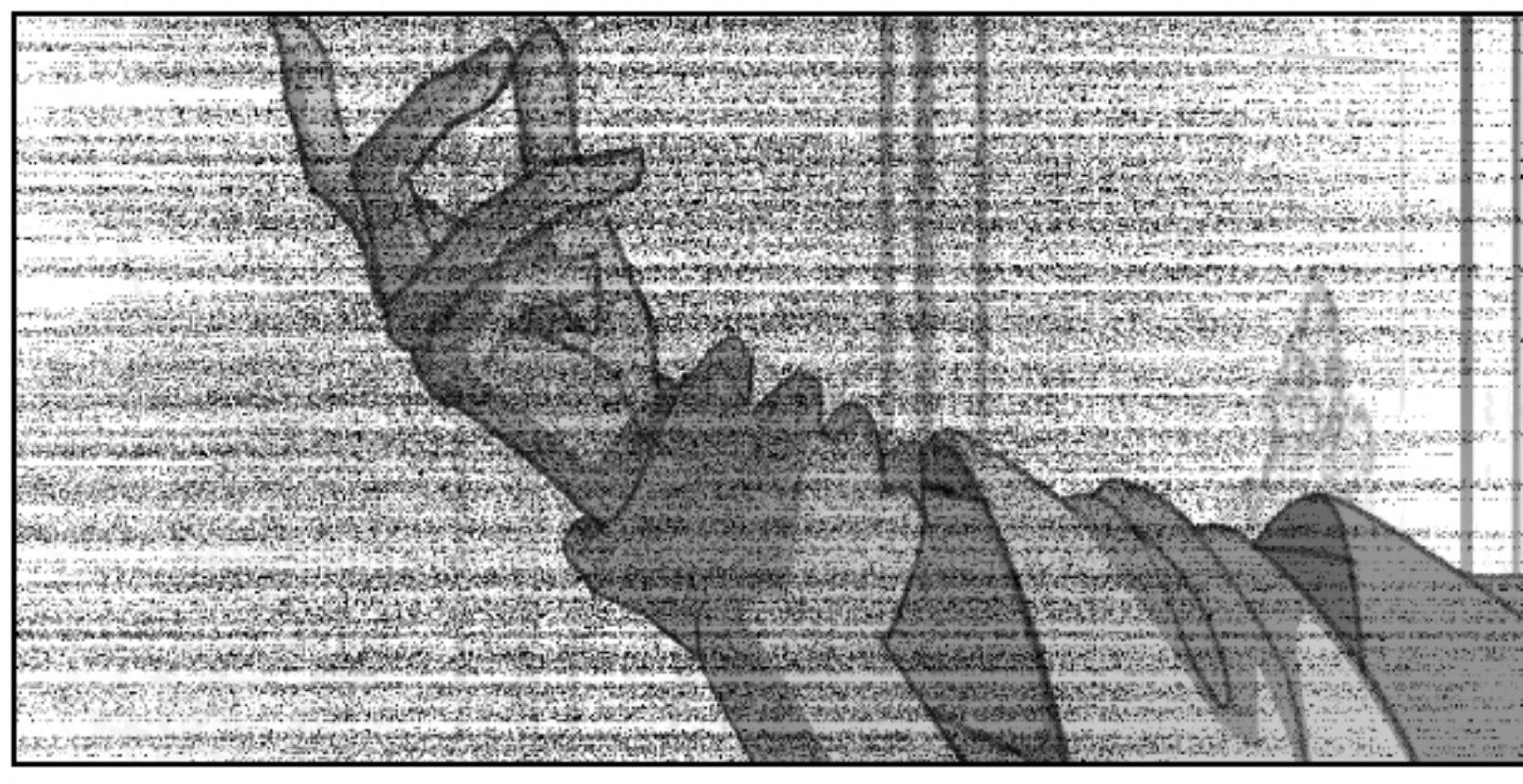
หลานจ้าน!
ทำไมเจ้ากัดข้าเป็นหมา
แบบนี้อีกแล้วล่ะ?!

อะ

หลานจ้าน!
ทำไมเจ้าถึงกั๊ดข้า
อย่างกับสุนัขเล่า?!

捏

ฮึ๊ง

เป็นอย่างไร

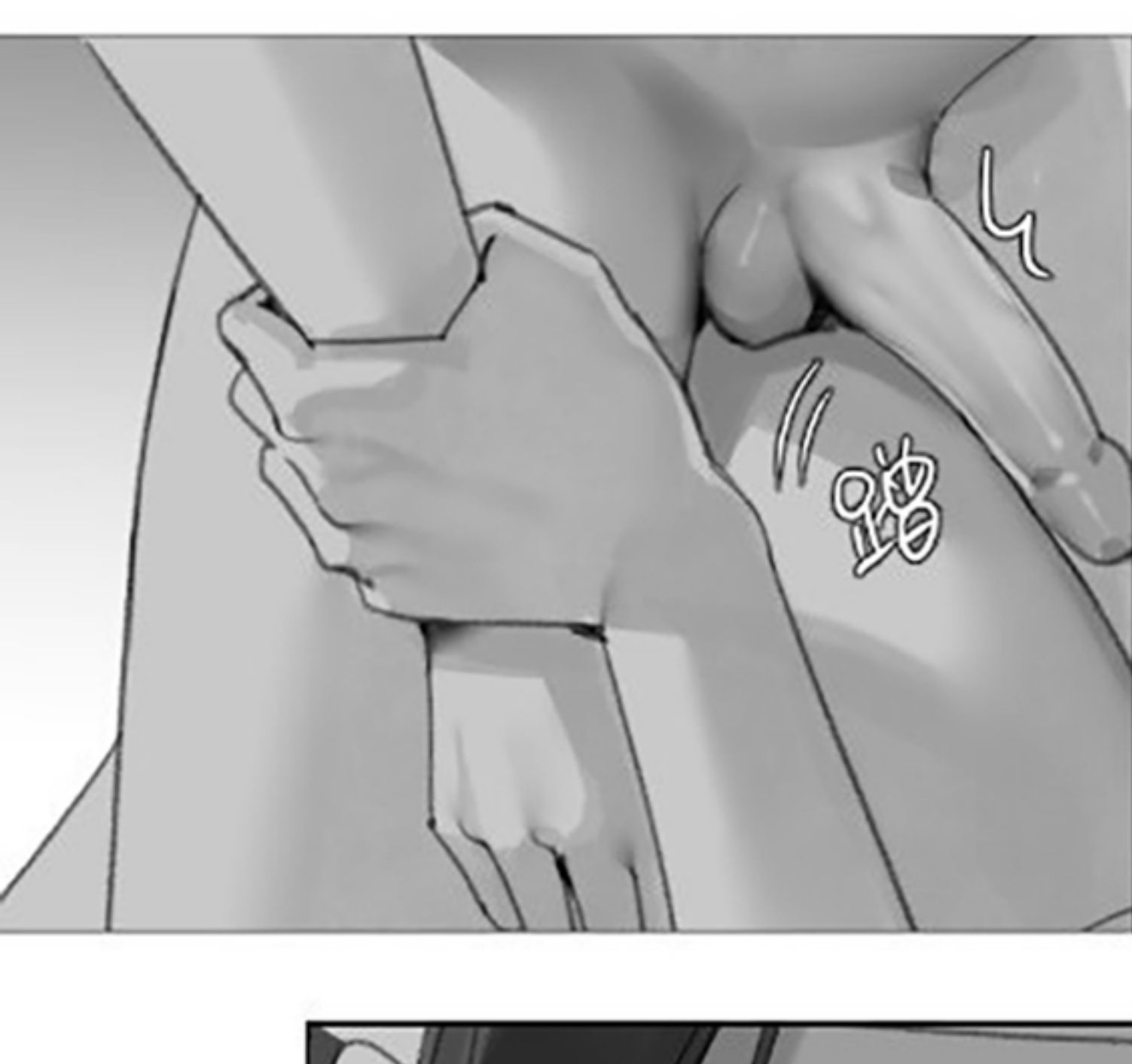
เจ็บไหม
โกรธหรือ

หลานเจ้า
เจ้ารู้ไหม

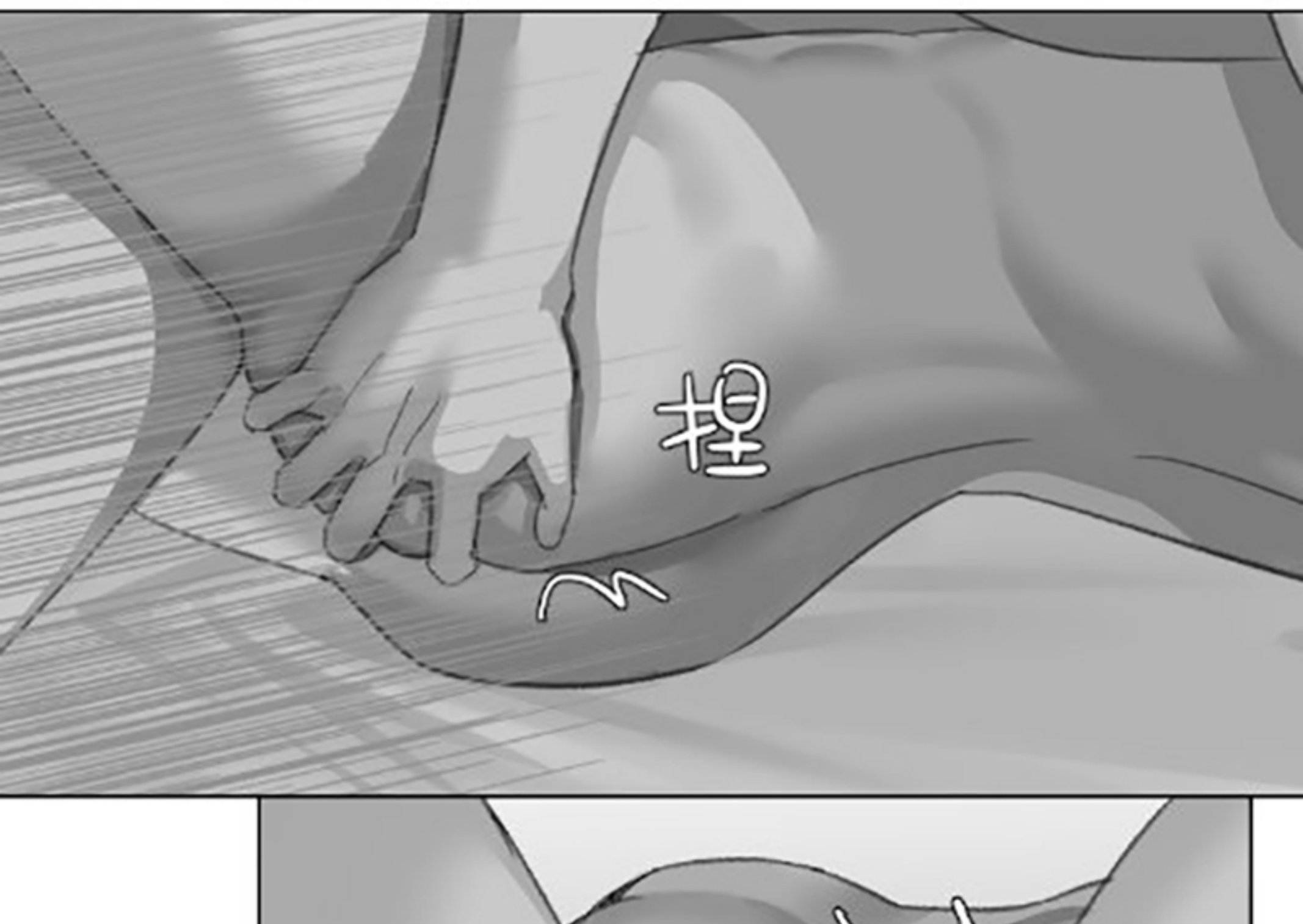
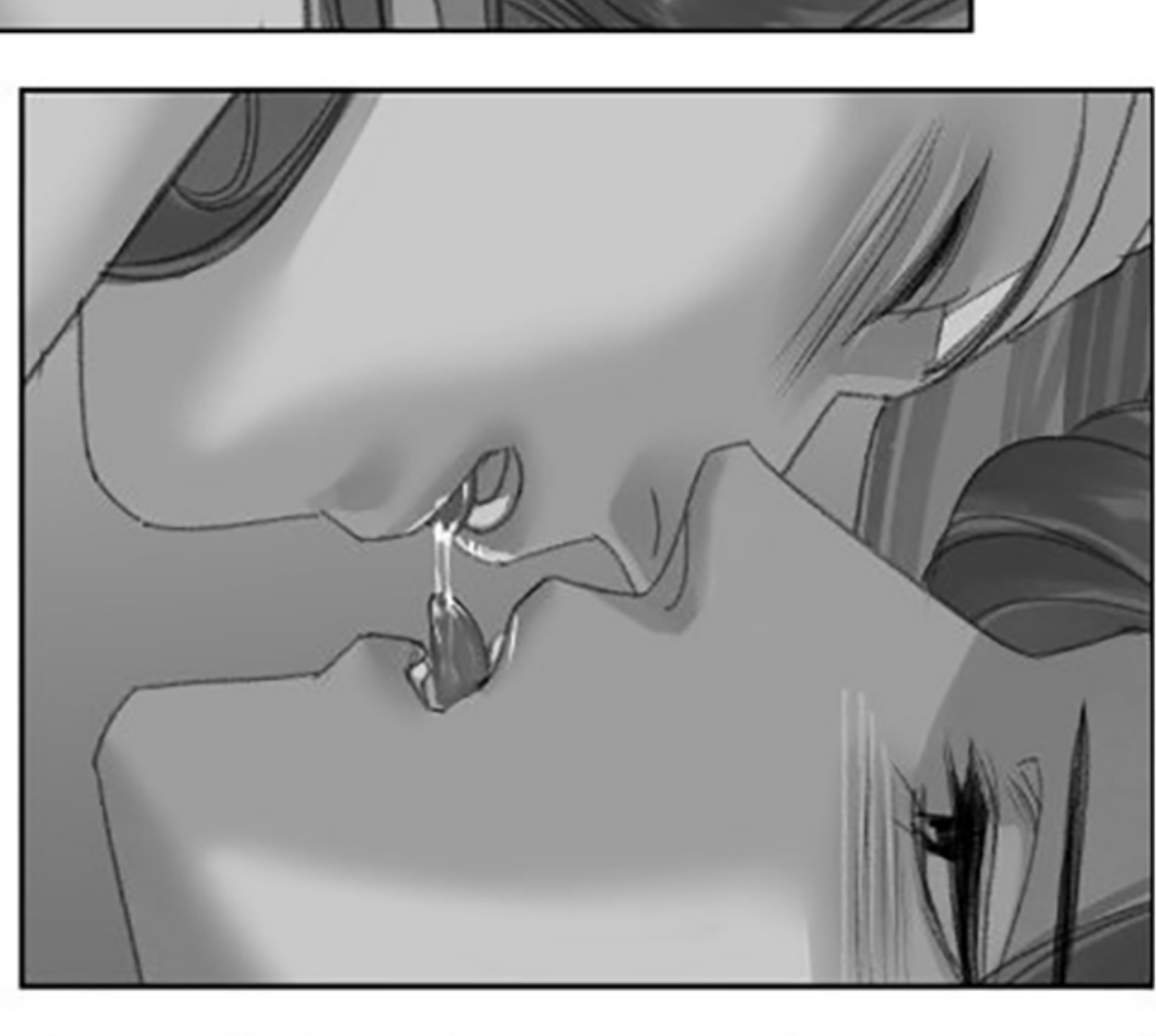
ว่าข้าชอบทำทาง
เวลาโมโหของเจ้า

ไม่ใช่ไม่ถอด
แต่ข้าจะถอดเอง
ต่างหาก

ไม่คิดเลยว่าหลัง
ห่านกวางจวินเปลื้องผ้าแล้ว
จะดูร้ายป่าเถื่อนขนาดนี้

